

Nájde Ježiš Kristus vieru na zemi?

Kázání ze soboty 10. prosince 2011 – Juraj Turóci

Dnes budeme premýšľať nad podobenstvom o sudcovi a vdove, ktoré máme zaznamenané v knihe Ev. podľa Lukáša v 18, 2 – 8.

Je to príbeh na jednej strane smutný a na druhej strane komický.

Na prvý pohľad sa nám môže zdať, že tento príbeh nie je vhodný na to, aby nám interpretoval dôležitú duchovnú pravdu alebo aby nás inšpiroval a povzniesol k duchovným veciam.

Podme spoločne uvažovať nad týmto podobenstvom po jednotlivých veršoch.

V 2 verši čítame – budeme používať SEP.

SEP: V jednom meste bol sudca, ktorý sa nebál Boha, ani človeka sa nehanbil.

ČEP: "V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal.

V tomto 2 verši máme niekoľko neúplných informácií.

1. nevieme meno toho sudcu
2. nevieme názov mesta, nepoznáme charakteristický opis toho mesta

Čo sa týka toho mesta, tak predpokladáme, že to **nebude** Jeruzalem. Ale, že to bude nejaké malé mestečko (dovolím si použiť slovo „kotěhůlky“) čo naznačuje, že v takomto meste spomínaný sudca môže byť **čo?** tzv. neobmedzeným pánom.

V Jeruzaleme, alebo v nejakom inom väčšom meste by sa takýto sudca veľmi nepresadil, ale tzv. vo svojich „kotěhůlkách“ sa môže hrať na Pána Boha a robiť si čo chce a tiež kedykoľvek sa mu zachce.

Tento náš sudca neuznáva Boha ako autoritu, autoritu, ktorá je nad ním a dokonca sudcova autorita v meste, kde žije, je taká silná, že si môže robiť, čo chce.

Tak ako som už spomenul, tak nevieme meno toho sudcu, ale vieme aký ten sudca je a tiež aký je jeho charakter. Všimnime si, že sa vôbec nič nedozvedáme o tom aká je jeho činnosť. Viac sa dozvedáme o tom aká je jeho nečinnosť.

Na druhej strane sa v 3 verši o vdove dozvieme pravý opak.

SEP: V tom meste bola aj vdova, ktorá k nemu chodila s prosbou: Zastaň sa ma proti môjmu protivníkovi!

ČEP: V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: „Zastaň se mne proti mému odpůrci.“

V tomto 3 verši sa o vdove dozvedáme len to čo robí, ale nič o tom, aký má problém a tiež nevieme o vdove, aký má charakter.

Vdova je príkladom bezbrannosti. Dokonca bolo priam automatické, že sudca sa má zastať bezbranných ľudí a vdova v takej situácii bola. Keďže vdova nemá žiadne konexie, ani žiadne iné známosti, dokonca nemôže ani poslať svojho manžela, aby to za ňu vybavil (čo bolo v tej dobe bežné, že rôzne veci na úradoch vybavuje muž), a preto jej **zostáva len chodiť, prosiť a čakať**.

Ako v 2 verši, tak i vo verši 3 máme ďalšie nejasnosti:

1. nedozvieme nič o protivníkovi,
2. nevieme aká krivda je páchaná na vdove, a takže to jednoducho nazveme, že vdova mala problém.

Ako to bolo ďalej sa dozvieme vo verši 4, ktorý si rozdelíme na 3 časti – A, B, C. V tej prvej časti 4 verša čítame

SEP: **On síce dlho nechcel**, no potom si povedal: Čo sa aj Boha nebojím a človeka sa nehanbím

ČEP: **Ale on se k tomu dlouho neměl**. Potom si však řekl: „I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám,

Na jednej strane sa tu prejavuje úradnícka arogancia sudcu – tzn. že sa mu nechce riešiť problém vdovy.

Z tohto pohľadu môže byť sudca vnímaný ako nespravodlivý a bezohľadný, ale musíme podotknúť, že on vlastne **nie je zlý**, on je v podstate **len lenivý** – proste nerobí nič.

Všimnime si, že sudca ani negatívne (represívne) nezasahuje voči vdove, napr. tým, žeby sa jej vyhrážal alebo ju iným spôsobom limitoval.

Táto situácia nečinnosti sudcu trvá dlho – tj. nedozvedáme sa ako dlho, pretože nemáme určený žiadny časový údaj.

Verš 4 budeme ďalej pokračovať 4b

SEP: On síce dlho nechcel, **no potom si povedal**: Čo sa aj Boha nebojím a človeka sa

Po tejto dlhej (časovo bližšie neurčenej doby) sa predsa sudca rozhodne prípadom vdovy zaoberať.

Čo si povedal ... sa dozvedáme na konci 4 verša (4c) a pokračuje to v 5 verši

SEP: On síce dlho nechcel, no potom si povedal: **Čo sa aj Boha nebojím a človeka sa nehanbím** (a z ľudí si nic nedělám)

Verš 5

SEP: zastanem sa tej vdovy, keď ma už toľko unúva. Nech ma napokon **nedokaličí**.

ČEP: dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit a nakonec mě umoří."

Ako sa Vám pozdáva toto jeho vysvetlenie?

Nie je to náhodou cynické, neušľachtilé zdôvodnenie?

Viete čo je ale dôležité?

Dôležité je to, že pre vdovu je to veľmi priaznivé.

Sudca pochopil, že bude lepšie žene vyhovieť, než donekonečna počúvať jej problém.

A spomínaný komický moment je v tom, že sudca, ktorý sa nikoho ani ničoho nebojí, sa začne báť toho, aby ho vdova .... tzv. nevyfackala ☺

Podme si obsadiť role z toho podobenstva:

Komu je prisúdená rola vdovy?

Rola Vdovy je prisúdená nám. Vdova je tzv. starozákonný prototyp bezbrannosti. Prežíva 2 krivdy:

- má problém s nejakým nepriateľom, s ktorým si nevie dať rady,
- nemá ani muža, ktorý by sa jej zastal, ktorý by jej pomohol

Čo to pre nás ale znamená, že táto rola je jednoznačne pridelená nám?

Pre nás to znamená, aby sme si uvedomili naše postavenie voči Bohu.

Komu je prisúdená rola sudcu? Ťažké, však?

Keď prirovnáme rolu sudcu k BOHU,

tak pre nás ľudí je to veľmi náročné prijať, ... ale je to tak.

Pokiaľ si odmyslíme amorálnosť opísaného sudcu (to že sa nikoho ani ničoho nebojí a je tzv. Pán Bohom v tom svojom mestečku), tak je to (v podstate) obraz toho veľkého Boha. Pre skutočného Boha platí, že nemá nad sebou vyššiu autoritu. Autoritu, ktorá by ho mohla a tiež ho mala donútiť niečo urobiť.

Často krát sme schopný si myslieť, že súčasní sudcovia, ktorých máme možnosť vidieť buď v TV, alebo ich zažiť osobne pri nejakom súdnom pojednávaní, **sa tak chovať môžu**, ale predsa Pán Boh sa tak chovať **nemôže**..., pretože my sme presvedčení o tom, že to musí urobiť ihneď, a musí to urobiť tak, ako si to myslíme my.

Ale ako som už naznačil, tak sudca nebol charakterizovaný tým, žeby bol ZLÝ !!! On len maximálne dopúšťa zlo a to tým, že dlho nezasahuje !!! Tým, že mu nezabráni.

I keď dosadíme rolu sudcu k BOHU a mnohí s tým nemusia súhlasiť, tak je potrebné povedať, že toto podobenstvo (ako všetky ostatné) je ladené POZITÍVNE a má POVZBUDIVÝ zmysel a charakter !!!

1. Podobenstvo nám chce jasne povedať, že naše prosby u Boha majú ŠANCU – pokiaľ sa ich však predčasne nevzdáme.
2. Tiež nám hovorí i o tom, že máme pochopiť, že nemáme nárok na nič. Boh odpovie, keď uzná za vhodné a ako uzná za vhodné. Podobenstvo nás donúti uvedomiť si, z akej pozície s Bohom hovoríme.
3. Prosby vdovy (ale i prosby naše) nevedú k tomu, že to Boh automaticky vypočuje a následne hneď vykoná, ale dôležité je vedieť, že Boh rozhodne v danej záležitosti SPRAVODLIVO – to je veľmi podstatné.

Najvýraznejším a najdôležitejším Lukášovým komentárom je veta, ktorá nás do podobenstva uvedie (ktorú sme schválne vynechali) – verš 18,1

SEP: Rozpovedal im podobenstvo o tom, že sa treba stále modliť a neochabovať.

ČEP: Vypravoval jim podobenství, aby ukázal, jak je třeba stále se modlit a neochabovat.

Podobenstvo je o tom, že máme vydržať v modlitbe – čiže v dialógu s Bohom a NEZÚFAŤ !!!

Vdova je obrazom človeka, ktorý má nejaký problém, nejaké trápenie, s ktorým si nevie dať rady a prosí Boha o pomoc.

Vieme, že nakoniec sudca pomohol. Mohli by sme povedať, že si dáva sudca – BOH čas na premyslenie, ale keď rozhodne, tak je to veľmi rýchlo.

Záverom by som položil otázku pre nás všetkých. Nájde Ježiš Kristus vieru na zemi? Nájde tú vdovu (nás), ktorá čaká na jeho rozhodnutie?

Nebudme sklamaný z toho, keď Boh nesplní to, o čo prosíme. Dovoľme Bohu, aby zostal Bohom.

Modlitba tu nie je na to, aby Boh tancoval podľa toho ako my budeme písať.

Áno neprestávajme, očakávajme a modlime sa ďalej, ale dovoľme Bohu, aby on rozhodol.

Pokiaľ sa modlíme kvôli tomu, aby sme dostali odpoveď na modlitbu, jedného dňa sa prestaneme modliť a môže to dopadnúť, tak že od Boha odídeme.

Pre náš duchovný život je dôležité, aby sme sa dokázali stíšiť, aby sme dokázali byť trpezliví a s vierou čakali na rozhodnutie Boha, pretože jedine on vie, aké požehnanie z pohľadu večnosti je pre nás najlepšie.

Amen

Zdroje:

1. Mrázek, Jiří: Lukášovská podobenství,
2. Biblia – Slovenský ekumenický preklad
3. Bible – Český ekumenický preklad